

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРИРОДЕ

Члан 1.

У Закону о заштити природе („Службени гласник РС”, број 36/09), у члану 4. тачка 16) мења се и гласи:

„16) *еколошка мрежа* је скуп функционално повезаних или просторно блиских еколошки значајних подручја, која биogeографском заступљеношћу и репрезентативношћу значајно доприносе очувању биолошке разноврсности, укључујући и еколошки значајна подручја Европске уније *NATURA 2000*;”.

После тачке 16) додаје се нова тачка 16а) која гласи:

„16а) *еколошки значајна подручја Европске уније NATURA 2000* чине посебна подручја за очување станишта и врста и подручја посебне заштите за очување станишта одређених врста птица, у складу са прописима Европске уније о заштити станишта и заштити птица;”.

Тачка 18) мења се и гласи:

„18) *еколошки значајна подручја* су делови еколошке мреже значајни за очување врста, одређених типова станишта и станишта одређених врста од значаја за Републику Србију, у складу са општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима;”.

После тачке 26) додаје се нова тачка 26а) која гласи:

„26а) *заштитна зона* је простор изван граница заштићеног подручја, еколошки значајног подручја и/или еколошког коридора који може бити одређен приликом установљевања тих подручја, ради спречавања, односно ублажавања спољних утицаја;”.

После тачке 43) додаје се нова тачка 43а) која гласи:

„43а) *оцена прихватљивости* је поступак којим се процењује да ли постоји вероватноћа да спровођење планова, основа, програма, пројеката, радова и активности, који сами или у комбинацији са другим плановима, основама, програмима, пројектима, радовима и активностима, могу имати значајан утицај на циљеве очувања и целовитост еколошки значајних подручја;”.

У тачки 52) речи: „*стање природног станишта* је стање природног станишта” замењују се речима: „*стање типа природног станишта* је стање типа природног станишта”.

После тачке 58) додаје се нова тачка 58а) која гласи:

„58а) *приоритетни типови станишта и приоритетне врсте* су они типови станишта и врсте који су као такви утврђени у Републици Србији, у складу са општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима ;”

Тач. 69) и 70) мењају се и гласе:

„69) *станиште* је географски јасно одређен простор у коме конкретна заједница биљака, животиња, гљива и микроорганизама (биоценоза) ступа у интеракцију са абиотичким факторима (земљишта, клима, количина и квалитет воде и др) формирајући функционалну целину;

70) *станиште врсте* су она станишта у којима популације конкретне врсте имају услове за опстанак у дужем временском периоду, односно простор у коме конкретна врста реализује било коју фазу свог животног циклуса;”.

После тачке 71) додаје се нова тачка 71а) која гласи:

„71а) *тип станишта* је скуп или група станишта која су по својим биотичким и абиотичким карактеристикама веома слична;”.

Члан 2.

Наслов изнад члана 8. и члан 8. мењају се и гласе:

„1. Планирање, уређење и коришћење простора, природних ресурса, заштићених подручја и еколошке мреже

Члан 8.

Планирање, уређење и коришћење простора, природних ресурса, заштићених подручја и еколошке мреже спроводи се на основу просторних и урбанистичких планова, планске и пројектне документације, основа и програма управљања и коришћења природних ресурса и добара у рударству, енергетици, саобраћају, водопривреди, пољопривреди, шумарству, ловству, рибарству, туризму и другим делатностима од утицаја на природу, у складу са мерама и условима заштите природе.

Коришћење простора, природних ресурса и заштићених подручја дозвољено је на начин предвиђен овим и другим законима.

Носилац пројекта, односно правно лице, предузетник и физичко лице које користи природне ресурсе, обавља грађевинске и друге радове, активности и интервенције у природи дужно је да поступа у складу са мерама заштите природе утврђеним у плановима, основама и програмима и у складу са пројектно-техничком документацијом, на начин да се избегну или на најмању меру сведу угрожавање и оштећење природе.

Правно лице, предузетник и физичко лице из става 3. овог члана дужно је да по престанку радова и активности изврши санацију, односно рекултивацију у складу са овим законом и другим прописима.”

Члан 3.

Наслов изнад члана 9. и члан 9. мењају се и гласе:

„Услови заштите природе

Члан 9.

У поступку израде планова, основа, програма, пројеката, радова и активности из члана 8. овог закона прибављају се услови заштите природе које издаје надлежни завод за заштиту природе (у даљем тексту: завод).

Акт о условима заштите природе садржи нарочито:

1) податке о природним вредностима, посебно биљног и животињског света, објеката геонаслеђа и предела у границама просторног обухвата документа из става 1. овог члана и просторном окружењу;

2) податке о заштићеним природним добрима, укључујући природна добра планирана за заштиту и у поступку заштите;

3) податке о еколошки значајним подручјима и типовима станишта;

4) податке о установљеним режимима и мерама заштите и коришћења природних вредности и добара и еколошки значајних подручја;

5) процену да ли се планирани радови и активности могу реализовати са становишта циљева заштите природе и донетих прописа и докумената;

6) услове, односно забране и ограничења под којима се планирани радови и активности могу реализовати;

7) биолошке, техничке и технолошке мере заштите природе које треба применити;

8) правни и стручни основ за утврђене услове и мере.

Уз захтев за издавање акта о условима заштите природе прилажу се:

1) подаци о врсти и носиоцу израде документа из става 1. овог члана и инвеститору;

2) подаци о локацији и просторном обухвату са одговарајућим картографским и графичким прилозима, а за пројекте и са копијом катастарског плана;

3) кратак опис циљева због којих се документ израђује, намераваних активности на његовој реализацији и главних очекиваних резултата, а за пројекат идејно решење.

Акт о условима заштите природе завод издаје решењем.

Уколико подносилац захтева у року од две године од дана достављања акта не отпочне радове и активности за које је акт о условима заштите природе издат, дужан је да прибави нови акт.

За прикупљање и процену информација неопходних за издавање акта о условима заштите природе плаћа се накнада.

Висину и начин обрачуна и наплате накнаде из става 6. овог члана, обвезнике накнаде и ослобађање или умањење од обавезе плаћања накнаде утврђује завод, уз сагласност Владе.

На акт о условима заштите природе може се изјавити жалба министарству надлежном за послове заштите животне средине (у даљем тексту: Министарство) у року од 15 дана, а на територији аутономне покрајине органу надлежном за послове заштите животне средине аутономне покрајине.

Орган надлежан за доношење, односно усвајање документа из става 1. овог члана прибавља акт о испуњености услова заштите природе из става 2. овог члана.”

Члан 4.

Наслов изнад члана 10. и члан 10. мењају се и гласе:

„Оцена прихватљивости

Члан 10.

Уколико се у поступку издавања услова заштите природе из члана 9. утврди да постоји вероватноћа да планови, основе, програми, пројекти, радови и активности могу имати значајан утицај на циљеве очувања и целовитост еколошки значајног подручја, Министарство, орган надлежан за послове заштите животне средине аутономне покрајине, односно орган надлежан за

послове заштите животне средине јединице локалне самоуправе, спроводи оцену прихватљивости.

За планове, основе и програме за које се, у складу са посебним законом, спроводи поступак стратешке процене и за пројекте, радове и активности за које се у складу са посебним законом, спроводи поступак процене утицаја, оцена прихватљивости спроводи се у оквиру тих поступака.

У случају када се на основу оцене прихватљивости утврди да планови, основе, програми, пројекти, радови и активности могу имати значајан утицај на циљеве очувања и целовитост еколошки значајног подручја, надлежни орган ће одбити давање сагласности.

У случају сумње сматраће се да планови, основе, програми, пројекти, радови и активности, могу имати значајан утицај на циљеве очувања и целовитост еколошки значајног подручја.

У случају када се на основу оцене прихватљивости утврди да планови, основе, програми, пројекти, радови и активности могу имати значајан утицај на циљеве очувања и целовитост еколошки значајног подручја, надлежни орган ће дати сагласност, само под следећим условима:

1) уколико не постоји друго алтернативно решење;

2) у односу на еколошки значајна подручја у којима се налази макар један приоритетни тип станишта и/или приоритетна врста, само уколико постоје императивни разлози преовладавајућег јавног интереса, који се односе на заштиту здравља људи и јавне сигурности, на корисне ефекте од примарне важности за животну средину; уколико постоје други преовладавајући разлози од јавног интереса уз претходно прибављено мишљење Европске комисије. У односу на сва остала еколошки важна подручја само уколико постоје други императивни разлози од јавног интереса, укључујући интересе социјалне или економске природе, који претежу у односу на интерес очувања ових подручја;

3) уколико је могуће предузети компензацијске мере из члана 12. овог закона, неопходне за очување свеукупне кохерентности еколошке мреже.

Влада ближе прописује поступак, садржину, рокове, начин спровођења оцене прихватљивости у односу на циљеве очувања еколошки значајног подручја, као и начин обавештавања јавности, утврђивања преовладавајућег јавног интереса и компензацијских мера.”

Члан 5.

У члану 12. став 1. мења се и гласи:

„Ради ублажавања штетних последица на природу, које могу настати или су настале реализацијом планова, основа, програма, пројеката, радова или активности на заштићеном природном добру или подручју еколошке мреже, правно лице, предузетник и физичко лице, односно носилац пројекта, дужно је да спроведе компензацијске мере у складу са решењем које доноси Министарство на предлог завода.”

Став 3. мења се и гласи:

После става 4. додају се нови ст. 5. и 6. који гласе:

„За еколошки значајна подручја Европске уније NATURA 2000 једина компензацијска мера јесте успостављање новог локалитета, у смислу става 2. тачка 1) овог члана.

О компензацијским мерама које се односе на еколошки значајно подручје Европске уније NATURA 2000 обавештава се Европска комисија.”

Став 4. мења се и гласи:

Досадашњи став 5. постаје став 7.

Члан 6.

У члану 13. додају се ст. 2. и 3, који гласе:

„Ако носилац активности из става 1. овог члана не отклони штетне последице свог деловања или не поступи у складу са решењем из члана 12. овог закона којим су утврђене компензацијске мере, Министарство ће исте спровести на његов трошак и решењем утврдити обавезу на накнаду штете и висину трошкова извршења.

Процену настале штете, као и начин отклањања штетних последица Министарству предлаже завод.”

Члан 7.

У члану 15. додају се ст. 2. и 3, који гласе:

„Заштита птица и миграторних врста остварује се спровођењем мера потребних за очување, одржавање и обнову довољне разноврсности и распрострањености њихових станишта, избегавање загађења или нарушавања квалитета станишта и подстицање истраживања и управљања.

За очување малих биотопа и станишта предузимају се мере које укључују стварање заштићених подручја, одржавање и управљање стаништима унутар заштићених подручја, обнову уништених биотопа и стварање нових биотопа.”

Члан 8.

Члан 16. мења се и гласи:

„Члан 16.

Заштита станишта врши се спровођењем мера и активности на заштити и очувању природе, одрживом коришћењу природних ресурса и заштићених природних добара и очувањем еколошки значајних подручја.

Министар прописује критеријуме за издвајање угрожених, ретких и осетљивих станишта и типова станишта од посебног значаја за очување, мере заштите за њихово очување и утврђује списак типова станишта у Републици Србији.

Типови станишта из става 2. овог члана документују се картом станишта и ГИС базом података.

Карта станишта се објављује на интернет страници Министарства и Завода за заштиту природе Србије.

Управљање ГИС базом, прикупљање података и стално ажурирање обезбеђује завод и друге стручне и научне институције које овласти министар.”

Члан 9.

У члану 18. став 4. после речи: „екосистема” додају се речи: „са обалним појасом”.

Став 5. мења се и гласи:

„Количину воде у влажним и воденим екосистемима, изван заштићених подручја, која је нужна за очување хидролошке појаве и опстанак биолошке разноврсности одређује министарство надлежно за послове пољопривреде, шумарства и водопривреде, по претходно прибављеном мишљењу Министарства, а у заштићеним подручјима и подручјима еколошке мреже Министарство, по претходно прибављеном мишљењу министарства надлежног за послове пољопривреде, шумарства и водопривреде.”

Члан 10.

У члану 19. став 1. мења се и гласи:

„Ради заштите екосистема дозвољена је употреба биолошких, биотехничких и хемијских средстава у складу са законом.”

У ставу 2. речи: „за заштиту биља”, бришу се.

Став 3. мења се и гласи:

„Хемијска средства у заштићеним подручјима могу се користити у складу са прописаним режимима заштите, уз одобрење министарства надлежног за послове пољопривреде, шумарства и водопривреде а уз сагласност Министарства.”

Став 4. брише се.

Члан 11.

У члану 26. после става 3. додају се ст. 4. и 5, који гласе:

„Заштита, управљање и планирање предела заснива се на идентификацији предела и процени њихових значајних и карактеристичних обележја.

Министар прописује критеријуме за идентификацију предела и начин процене њихових значајних и карактеристичних обележја.”

Члан 12.

У члану 28. став 1. после речи: „разноврсност” додају се речи: „и која су значајна као станишта врста птица и других миграторних врста значајних у складу са међународним прописима”.

Став 2. брише се.

Досадашњи ст. 3. и 4, постају ст. 2. и 3.

Члан 13.

Наслов изнад члана 35. и члан 35. мењају се и гласе:

„Режими заштите

Члан 35.

На заштићеном подручју успостављају се следећи режими заштите:

- 1) I степена,
- 2) II степена и/или
- 3) III степена

Режим заштите I степена – строга заштита, спроводи се на заштићеном подручју или његовом делу са изворним или мало измењеним екосистемима изузетног научног и практичног значаја, којом се омогућавају процеси природне сукцесије и очување станишта и животних заједница у условима дивљине.

Режим заштите I степена:

- 1) забрањује коришћење природних ресурса и изградњу објеката;
- 2) ограничава радове и активности на научна истраживања и праћење природних процеса, контролисану посету у образовне, рекреативне и општекултурне сврхе, као и спровођење заштитних, санационих и других неопходних мера у случају пожара, елементарних непогода и удеса, појава биљних и животињских болести и пренамножавања штеточина, уз сагласност Министарства.

Режим заштите II степена – активна заштита, спроводи се на заштићеном подручју или његовом делу са делимично измењеним екосистемима великог научног и практичног значаја и посебно вредним пределима и објектима геонаслеђа.

У II степену заштите могу се вршити управљачке интервенције у циљу рестаурације, ревитализације и укупног унапређења заштићеног подручја, без последица по примарне вредности њихових природних станишта, популација, екосистема, обележја предела и објеката геонаслеђа, обављати традиционалне делатности и ограничено користити природни ресурси на одржив и строго контролисан начин.

Режим заштите II степена:

- 1) забрањује изградњу индустријских, металуршких и рударских објеката, асфалтних база, рафинерија нафте, као и објеката за складиштење и продају деривата нафте и течног нафтног гаса, термоелектрана и ветрогенератора, лука и робно-трговинских центара, аеродрома, услужних складишта, магацина и хладњача, викендица и других породичних објеката за одмор, експлоатацију минералних сировина, тресета и материјала речних корита и језера, преоравање природних травњака, привредни риболов, уношење инвазивних алохтоних врста, изградњу објеката за рециклажу и спаљивање отпада и образовање депонија отпада;

2) ограничава регулацију и преграђивање водотока, формирање водоакмулација, мелиорационе и друге хидротехничке радове, изградњу хидроелектрана, соларних електрана и електрана на био-гас, објеката туристичког смештаја, угоститељства, научичког туризма и туристичке инфраструктуре и уређење јавних скијалишта, изградњу објеката саобраћајне, енергетске, комуналне и друге инфраструктуре, стамбених и економских објеката пољопривредних газдинстава, традиционално коришћење камена, глине и другог материјала за локалне потребе, изградњу рибњака, објеката за конвенционално гајење домаћих животиња и дивљачи, риболов, лов, сакупљање гљива, дивљих биљних и животињских врста, газдовање шумама и шумским земљиштем, формирање шумских и пољопривредних монокултура, уношење врста страних за дивљи биљни и животињски свет регије у којој се налази заштићено подручје и примену хемијских средстава.

Режим заштите III степена – проактивна заштита, спроводи се на заштићеном подручју или његовом делу са делимично измењеним и/или измењеним екосистемима, пределима и објектима геонаслеђа од научног и практичног значаја.

У III степену заштите могу се вршити управљачке интервенције у циљу рестаурације, ревитализације и укупног унапређења заштићеног подручја, развој села и унапређење сеоских домаћинстава, уређење објеката културно-историјског наслеђа и традиционалног градитељства, очување традиционалних делатности локалног становништва, селективно и ограничено коришћење природних ресурса и простора уз потребну инфраструктуру и другу изградњу.

Режим заштите III степена:

1) забрањује изградњу рафинерија нафте и објеката хемијске индустрије, металуршких и термоенергетских објеката, складишта нафте, нафтних деривата и природног гаса, уношење инвазивних алохтоних врста и образовање депонија;

2) ограничава изградњу других индустријских и енергетских објеката, асфалтних база, објеката туристичког смештаја и јавних скијалишта, инфраструктурних објеката, складишта индустријске робе и грађевинског материјала, викендица, експлоатацију и примарну прераду минералних сировина, образовање објеката за управљање отпадом, изградњу насеља и ширење њихових грађевинских подручја, лов и риболов, формирање шумских и пољопривредних монокултура, примену хемијских средстава и друге радове и активности који могу имати значајан неповољан утицај на природне и друге вредности заштићеног подручја.

Режими заштите и границе делова заштићеног подручја са различитим режимима заштите утврђују се актом о проглашењу заштићеног подручја на основу студије заштите.

Режим заштитне зоне заштићеног подручја забрањује и ограничава радове и активности за које се (у поступку утврђеним законом и другим прописима) утврди да могу имати значајан неповољан утицај на биолошку разноврсност, вредности геонаслеђа и предела тог заштићеног подручја.

Влада ближе прописује режиме заштите, поступак и начин њиховог одређивања и објекте, радове и активности који су забрањени или ограничени.

У националном парку могу се, у складу са посебним законом, забранити радови и активности који су режимима заштите из овог члана ограничени.

Члан 14.

Члан 38. мења се и гласи:

„Члан 38.

Еколошку мрежу чине: еколошки значајна подручја, еколошки коридори и заштитна зона уколико је потребна.

Завод, у сарадњи са другим стручним и научним институцијама, припрема документацију за успостављање еколошке мреже на територији Републике Србије, у складу са критеријумима утврђеним законом, општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима.

Завод води дигиталну базу података за еколошку мрежу која садржи и векторски приказане границе подручја еколошке мреже у одговарајућој размери државне карте.

Влада утврђује еколошку мрежу као и ближи начин њеног управљања и финансирања.”

Члан 15.

Наслов изнад члана 39. и члан 39. мењају се и гласе:

„Заштита еколошке мреже

Члан 39.

Заштита еколошке мреже обезбеђује се спровођењем прописаних мера заштите ради очувања биолошке и преоне разноврсности, одрживог коришћења и обнављања природних ресурса и добара и унапређења заштићених подручја, типова станишта и станишта дивљих врста у складу са овим законом, другим прописима, општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима.

Мере заштите еколошке мреже односе се на правна и физичка лица која користе природне вредности и обављају активности и радове у складу са законом.

На подручју еколошке мреже примењују се мере, методе и техничко-технолошка решења са циљем очувања еколошки значајних подручја и унапређивања нарушеног стања делова еколошке мреже.

Праћење стања еколошке мреже обавља завод и/или друге стручне и научне институције по овлашћењу Министарства.

Забрањују се радови, активности и делатности који могу довести до угрожавања и нарушавања функција еколошке мреже и до нарушавања или трајног оштећења својстава и вредности појединих делова еколошке мреже.

Изузетно од става 5. овог члана, Министарство може дозволити радове, активности и делатности у складу са чланом 10. овог закона.”

Члан 16.

Наслов изнад члана 40. и члан 40. мењају се и гласе:

„Управљање еколошком мрежом

Члан 40.

Подручјем еколошке мреже које је истовремено и заштићено подручје, управља управљач тог заштићеног подручја.

За управљање еколошки значајним подручјем и еколошким коридором које није стављено под заштиту као заштићено подручје, Влада на предлог Министарства, односно надлежни орган аутономне покрајине, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе на чијој се територији налази део еколошке мреже може одредити или основати правно лице.

За подручје еколошке мреже може се донети план управљања или прописати скуп мера за очување, обнављање и унапређење стања ових подручја.

План управљања из става 3. овог члана доноси правно лице коме је поверено управљање делом еколошке мреже.

Ближи начин управљања еколошком мрежом утврдиће се актом из члана 14. став 4. овог закона. ”

Члан 17.

Наслов изнад члана 41. и члан 41. мењају се и гласе:

„Категоризација заштићених подручја

Члан 41.

Заштићена подручја, у зависности од вредности и значаја, сврставају се у категорије:

- 1) I категорија - заштићено подручје међународног, националног, односно изузетног значаја;
- 2) II категорија - заштићено подручје покрајинског/регионалног, односно великог значаја;
- 3) III категорија - заштићено подручје локалног значаја.

Министар прописује критеријуме вредновања и поступак категоризације заштићених подручја.”

Члан 18.

После члана 41. додају се наслов и члан 41а, који гласе:

„Проглашење заштићених подручја

Члан 41а

Национални парк проглашава се законом.

Заштићено подручје I категорије проглашава Влада на предлог Министарства.

Заштићено подручје II категорије проглашава Влада, односно надлежни орган аутономне покрајине, када се заштићено подручје налази на територији аутономне покрајине. Када заштићено подручје проглашава надлежни орган аутономне покрајине, а обухвата земљиште, друге непокретности у својини Републике Србије и добра од општег интереса, у поступку проглашења прибавља се сагласност Министарства, уз претходно прибављена мишљења надлежних министарстава.

Заштићено подручје III категорије проглашава надлежни орган јединице локалне самоуправе, а ако се то заштићено подручје налази на територији двеју или више јединица локалне самоуправе, споразумно проглашавају заштићеним подручјем надлежни органи тих јединица локалне самоуправе. Када заштићено подручје обухвата земљиште и друге непокретности у својини Републике Србије, односно аутономне покрајине и добра од општег интереса, у поступку проглашења прибавља се сагласност Министарства, односно органа надлежног за послове заштите животне средине аутономне покрајине, уз претходно прибављена мишљења надлежних министарстава, односно надлежних органа аутономне покрајине.”

Члан 19.

У члану 42. став 4. после речи: „одрживог развоја,” додају се речи: „анализу заинтересованих страна, документацију о усклађивању потреба заштите са заинтересованим странама,” а речи: „процену потребних средстава за спровођење мера заштите,” замењују се речима: „процену социоекономских ефеката заштите”.

Став 7. мења се и гласи:

„Поступак заштите природног подручја је покренут када завод достави студију заштите надлежном органу.”

Члан 20.

У члану 43. став 1. речи: „надлежни орган за доношење акта” замењују се речима: „предлагач акта”.

У ставу 2. речи: „Надлежни орган” замењују се речима: „Предлагач акта”.

Члан 21.

Члан 44. мења се и гласи:

„Члан 44.

Акт о проглашењу заштићеног подручја нарочито садржи:

- 1) врсту, назив и положај заштићеног подручја;
- 2) основне циљеве проглашења и вредности заштићеног подручја;
- 3) укупну површину заштићеног подручја и површине подручја општина, односно територија градова обухваћених границом заштићеног подручја, са списком катастарских општина;
- 4) основну власничку структуру на непокретностима;
- 5) опис и графички приказ граница заштићеног подручја и граница простора са прописаним режимима заштите, као и граница заштитне зоне, на

начин који обезбеђује идентификацију тих граница на терену и катастарском плану;

6) ближе циљеве заштите и одрживог коришћења заштићеног подручја исказане по просторима са прописаним режимима заштите и мере којим се ти циљеви постижу;

7) назив, правни/организациони статус и седиште управљача;

8) ближи садржај и начин доношења плана управљања;

9) ближи начин обезбеђења средстава за спровођење акта о проглашењу односно плана управљања у оквиру законом утврђених извора средстава;

10) друге елементе од значаја за управљање заштићеним подручјем.

Неопходни подаци из тач. 3), 4) и 5) овог члана обезбеђују се из базе података катастра непокретности које издаје Републички геодетски завод без накнаде трошкова, на захтев завода.”

Члан 22.

У члану 45. став 2. после речи: „дана” додаје се запета и речи: „од дана ступања на снагу.”

Тачка 1) брише се.

У тачки 2) после речи: „заводу” додаје се запета и речи: „односно надлежном органу за упис.”

Члан 23.

Члан 46. мења се и гласи:

„Члан 46

Ако подручје изгуби вредности због којих је заштићено, завод предлаже доношење акта о престанку заштите органу који је донео акт.

Орган из става 1. овог члана дужан је да у року од шест месеци од пријема предлога завода, донесе акт о престанку заштите и достави заводу ради брисања из регистра заштићених природних добара.

Акт из става 1. овог члана доставља се Републичком геодетском заводу, односно надлежном органу за упис ради брисања забележбе у земљишним књигама или катастру непокретности.

Завод у року од месец дана од дана доношења акта о престанку заштите брише заштићено подручје из регистра заштићених природних добара.”

Члан 24.

У члану 47. став 2. речи: „ прибављеној сагласности” замењују се речима: „прибављеним мишљењима”.

Став 5. мења се и гласи:

„Решење о претходној заштити објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије” и доставља органу надлежном за проглашење заштићеног подручја, локалној самоуправи на чијој се територији налази подручје под претходном заштитом и заводу ради уписа у регистар заштићених природних добара.”

Члан 25.

У члану 48. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„О врстама из става 1. овог члана стара се завод, као и имаоци тих врста, управљачи заштићених подручја, јавна предузећа за газдовање шумама, корисници ловишта и рибарских подручја који су дужни да планирају и спроводе мере и активности на управљању популацијама строго заштићених и заштићених дивљих врста у оквиру програма и планова управљања, у складу са овим и посебним законима.”

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 26.

Члан 50. мења се и гласи:

„Члан 50.

Заштићена природна добра уписују се у регистар заштићених природних добара.

Регистар заштићених природних добара представља електронску базу података о заштићеним подручјима, подручјима под претходном заштитом, заштићеним врстама и покретним заштићеним природним документима и води се као централни и покрајински.

Централни регистар заштићених природних добара за територију Републике Србије води Завод за заштиту природе Србије.

Покрајински регистар заштићених природних добара за територију аутономне покрајине води Покрајински завод за заштиту природе који је дужан да податке о променама у регистру у року од 15 дана од дана евидентирања промене достави Заводу за заштиту природе Србије, ради уписа у централни регистар.

Министар прописује врсту података, начин прибављања, вођења, заштите и коришћења података из регистра заштићених природних добара, као и податке из регистра који су јавног карактера.”

Члан 27.

У члану 56. став 4. мења се и гласи:

„Правилником из става 1. овог члана утврђују се правила за спровођење прописаног режима заштите, а нарочито: начин понашања посетилаца и других корисника при кретању, боравку и обављању послова на заштићеном подручју; начин обављања делатности при коришћењу природних ресурса и простора за изградњу објеката; места, површине и објекти у којима се због очувања дивљих биљака и животиња и других вредности ограничава кретање или забрањује и ограничава обављање одређених радњи, као и трајање тих мера; врсте дивљих биљака и животиња чије је коришћење, односно брање, сакупљање и излов ограничено, као и начин и услови обављања тих радњи; услови заштите приликом обављања научних истраживања и образовних активности; места и услови за одлагање отпада; начин одржавања уредности и чистоће заштићеног подручја; поступак издавања сагласности и других аката корисницима од стране управљача; начин и организација чуварске службе, чувања заштићеног природног добра, опрема и средства неопходна за чување и одржавање; начин спровођења превентивних мера заштите од пожара, других елементарних непогода и удеса.”

Члан 28.

Члан 57. мења се и гласи:

„Члан 57.

На заштићеном подручју забрањени су радови и активности, односно извођење пројеката, који оштећују, нарушавају и мењају особине и вредности због којих је подручје заштићено.

Влада може, у складу са законом, дозволити радове и активности, односно пројекте на заштићеном подручју, посебно из области енергетике, саобраћајне инфраструктуре, водопривреде, пољопривреде, туризма, спорта, рударства и заштите природе и животне средине чије је извођење забрањено прописаним режимима заштите, уколико се ради о пројектима од општег интереса и националног значаја.

За радове и активности, односно извођење пројеката на заштићеном подручју спроводи се поступак процене утицаја на животну средину, у складу са законом, уз обавезно прибављање акта о условима и мерама заштите природе.

За радове и активности, односно пројекте за које се не спроводи поступак процене утицаја на животну средину, а који могу имати утицај на вредности и обележја заштићеног добра, извођач радова, односно носилац пројекта, дужан је да од завода прибави акт о условима и мерама заштите природе, у складу са овим законом.

Планиране радове и активности, односно извођење пројекта из овог члана, носилац пројекта дужан је да писмено пријави управљачу заштићеног подручја, који је у обавези да га упозна о могућностима за обављање истих, као и о даљој процедури.”

Члан 29.

У члану 63. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Лице из става 1. овог члана коме се услед примена мера биолошко техничке заштите и уређењем у циљу одрживог коришћења заштићеног подручја наноси штета, има право на накнаду штете.”

У досадашњем ставу 2. који постаје став 3. речи: „ става 1.” замењују се речима: „ ст. 1. и 2.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

У досадашњем ставу 4. који постаје став 5. речи: „ става 1.” замењују се речима: „ст. 1. и 2.”

Члан 30.

У члану 65. после става 2. додају се нови ст. 3. и 4, који гласе:

„ Оштећено лице и вештак утврђују на месту штетног догађаја чињенице које су значајне за установљење настанка штете, узрочника и висину штете, о чему се саставља записник.

Радње и активности из члана 64. овог закона, начин рада и поступања вештака у поступку утврђивања штете, износе накнаде штете и критеријуме за израчунавање штете прописује министар.”

Досадашњи став 3. постаје став 5.

Члан 31.

Члан 67. мења се и гласи:

„ Члан 67.

Управљање заштићеним подручјем је делатност од општег интереса.

Заштићеним подручјем управља правно лице (у даљем тексту: управљач), које испуњава стручне, кадровске и организационе услове за обављање послова очувања, унапређења, промовисања природних и других вредности и одрживог коришћења заштићеног подручја.

Изузетно од става 2. овог члана, управљач може бити предузетник и/или физичко лице уколико се ради о заштићеном подручју мале површине и већинском приватном власништву на непокретностима.

Управљач се одређује/именује актом о проглашењу.

Орган надлежан за доношење акта о проглашењу може за потребе управљања једним или више заштићених подручја основати јавно предузеће, јавну установу или привредно друштво.

Испуњеност услова из става 2. овог члана утврђује Министарство, односно орган надлежан за послове заштите животне средине аутономне покрајине, односно орган надлежан за послове заштите животне средине јединице локалне самоуправе, у поступку припреме предлога акта о проглашењу.

Министар прописује ближе услове из става 2. овог члана.

У циљу заштите и презентације природних вредности заштићеног подручја управљачу, када има својство правног лица, могу се доделити на коришћење непокретности у јавној својини, у складу са законом и прописима који уређују коришћење средстава у својини Републике Србије и добара од општег интереса.”

Члан 32.

У члану 68. став 1. тач. 1) и 2) мењају се и гласе:

„1) чува заштићено подручје и спроводи прописане режиме заштите;

2) унапређује и промовише заштићено подручје”.

После тачке 5) додаје се нова тачка 5а) која гласи:

„5а) даје сагласност за обављање научних истраживања, извођење истражних радова, снимање филмова, постављање привремених објеката на површинама у заштићеном подручју и даје друга одобрења у складу са овим законом и правилником о унутрашњем реду и чуварској служби;”.

После тачке 9) додаје се нова тачка 9а) која гласи:

„9а) води евиденцију о непокретностима са подацима од значаја за управљање заштићеним подручјем;”.

После става 1. додаје се нови ст. 2. до 5. који гласе:

„ Ако управљач вршењем послова из става 1. тач. 1), 5а) и 6) овог члана утврди да је учињен прекршај или постоји основана сумња да је учињено кривично дело или привредни преступ, овлашћен је и дужан да поднесе одговарајућу пријаву или захтев за покретање прекршајног поступка.

У циљу обавештавања, пружања помоћи и контроле посетилаца и наплате накнаде за употребу моторног возила у заштићеном подручју, на јавном путу кроз заштићено подручје може се засновати улазна станица са одговарајућим објектима, опремом и особљем, на основу просторног односно урбанистичког плана и плана управљања заштићеним подручјем и уз сагласност управљача јавност пута.

Улазна станица може имати и објекте, средства, опрему и лица за потребе одржавања јавног пута и безбедности саобраћаја.

Када се на улазној станици врши наплата накнаде, управљач заштићеног подручја дужан је да наплату организује тако да обезбеди проток возила са што мањим застојем, а у складу са саобраћајно-техничким условима, које утврђује управљач јавног пута у поступку издавања сагласности.“

У ставу 5. уводна реченица мења се и гласи:

После досадашњег става 2. који постаје став 6. додаје се став 7. који гласи:

„Министар прописује начин обележавања заштићеног подручја из става 1. тачка 4) овог члана.“

Члан 33.

У члану 69. додају се ст. 2. и 3, који гласе:

„Средства из става 1. овог члана могу се користити за намене утврђене овим и другим законом.

Средства буџета из става 1. тачка 1) овог члана првенствено се користе за финансирање радова и других трошкова на:

1) чувању, одржавању и презентацији заштићених подручја (успостављање, опремање и обука чуварских служби, обележавање, одржавање унутрашњег реда, медијско и друго јавно приказивање вредности, санација деградираних површина, управљање отпадом, развој информационог система и друго);

2) управљању посетиоцима (изградња улазних станица, едукативних и визиторских центара, штампање материјала намењених посетиоцима и друго);

3) регулисању имовинско-правних односа (откуп или замена земљишта, накнада власницима и корисницима непокретности за ускраћивање и ограничавање права коришћења, нанету штету или друге трошкове које имају у вези заштите);

4) праћењу и унапређењу стања заштићених подручја (мониторинг, реинтродукција, рекултивација и друго);

5) уређењу простора и одрживом коришћењу природних ресурса (програми, планови и пројекти развоја екотуризма, органске пољопривреде и друго).“

Члан 34.

Члан 70. мења се и гласи:

„Члан 70.

За коришћење заштићеног подручја плаћа се накнада управљачу.

Накнаду из става 1. овог члана управљач може прописати и наплатити за:

- 1) делатности у области туризма, угоститељства, трговине, услуга, занатства, индустрије, рударства, енергетике, водопривреде, грађевинарства, саобраћаја, транспорта, телекомуникација, коришћења дивље флоре и фауне;
- 2) викендице и друге некомерцијалне објекте за одмор у природи;
- 3) возила на моторни погон у употреби на заштићеном подручју;
- 4) туристичке, рекреативне, спортске и друге манифестације и активности, рекламне ознаке, комерцијалне филмске, фото и тонске записе;
- 5) коришћење услуга, уређених терена, објеката и друге имовине управљача и имена и знака заштићеног подручја;
- 6) посету заштићеном подручју, његовим деловима и објектима.

Обвезник накнаде је корисник заштићеног подручја, односно правно лице, предузетник или физичко лице који у вези са предметом накнаде из става 2. овог члана обавља послове или располаже непокретностима и другим стварима на заштићеном подручју, користи услуге и имовину управљача, посећује заштићено подручје ради одмора, спорта, рекреације и сличних потреба и на други начин користи његове вредности и погодности.

Висину накнаде управљач прописује у зависности од:

- 1) степена искоришћавања заштићеног подручја;
- 2) степена штете која се наноси заштићеном подручју;
- 3) степена повећаних обавеза управљача у одржавању уредности и чистоће, чувања и обављања других послова на очувању, унапређењу, приказивању и развоју заштићеног подручја;
- 4) погодности и користи које пружа заштићено подручје за обављање допуштених делатности и активности.

Управљач може прописати смањење или ослобађање плаћања накнаде по једном или више предмета накнаде из става 2. овог члана, а пре свега за:

- 1) становнике и стално запослене, физичка лица која обављају послове или врше службене радње у заштићеном подручју, лица са инвалидитетом и посебним потребама, децу, пензионере и сл;
- 2) кориснике чије активности непосредно доприносе унапређењу стања, презентацији и промоцији вредности заштићеног подручја;
- 3) кориснике код којих су, услед елементарне непогоде или других разлога, наступиле околности које битно отежавају услове рада и пословања.

Влада прописује заједничке елементе за утврђивање накнаде за коришћење заштићеног подручја, посебно ближи предмет, основице, највише износе и начин обрачуна и наплате накнаде из става 2. тач. 1), 2) и 3) овог члана, начин обрачуна и наплате накнаде за посету заштићеном подручју из става 2. тачка 6) овог члана, ближа мерила за одређивање висине накнаде из става 4. овог члана и ближе услове за умањење или ослобађање плаћања накнаде из става 5. овог члана.

На акт управљача којим се утврђује висина, начин обрачуна и плаћања накнаде за коришћење заштићеног подручја сагласност даје Министарство за национални парк и заштићено подручје проглашено актом Владе, а орган надлежан за послове заштите животне средине аутономне покрајине, односно

орган надлежан за послове заштите животне средине јединице локалне самоуправе за заштићено подручје проглашено актом надлежног органа аутономне покрајине, односно надлежног органа јединице локалне самоуправе.

Управљач је дужан да средства остварена наплатом накнаде из става 1. овог члана води на посебном рачуну и користи за заштиту, развој и унапређење заштићеног подручја, односно за спровођење плана и програма управљања.

У погледу плаћања накнаде из става 2. тач. 1) и 2) овог члана камате за доцњу у плаћању, принудну наплату и остало што није посебно прописано овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује порески поступак и пореска администрација."

Члан 35.

У члану 75. став 3. мења се и гласи:

„Захтев за издавање дозволе из става 2. овог члана садржи назив врсте, разлоге, сврху и циљ коришћења, односно обављања радњи, елаборат/студију о начину, месту, времену, корисним, односно штетним последицама и друге доказе и релевантне чињенице од значаја за конкретан случај.”

После става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Дозвола из става 2. овог члана издаје се решењем.

Досадашњи став 4. постаје став 5.”

Члан 36.

У члану 78. став 1. после речи: „дозволу” додају се речи: „у научноистраживачке и образовне сврхе”.

Став 2. мења се и гласи:

„Дозвољене активности из става 1. овог члана, на заштићеном подручју обављају се у складу са актом о унутрашњем реду и чуварској служби.”

Члан 37.

У члану 82. став 4. мења се и гласи:

„Уношење алохтоних дивљих врста у контролисаним условима могуће је на основу дозволе коју издаје Министарство решењем, по прибављеном мишљењу завода или друге овлашћене научне и стручне организације да не постоји опасност по аутохтоне врсте, уколико дође до случајног или намерног бега примерака у слободну природу Републике Србије.”

После става 6. додаје се став 7. који гласи:

„Министар може забранити или ограничити увоз појединих алохтоних дивљих врста ради држања у контролисаним условима, на основу процене опасности по аутохтоне дивље врсте, коју даје завод или друга овлашћена научна и стручна организација.”

Члан 38.

У члану 86. став 4. после речи: „услове држања,” додају се речи: „забрану држања појединих врста, програме обуке и едукације, као и”.

После става 4. додају се ст. 5. и 6. који гласе:

„Обележавање из става 3. овог члана врше правна и физичка лица (у даљем тексту: овлашћени обележивач) која испуњавају услове за обележавање

дивљих животиња, на основу овлашћења о обележавању од стране Министарства.

Министар прописује услове које треба да испуњавају овлашћени обележивачи из става 5. овог члана.“

Члан 39.

У члану 88. став 6. после речи: „промет“ додају се речи: „у комерцијалне сврхе“.

Члан 40.

У члану 94. став 1. речи: „унос, износ или транзит“ замењују се речима: „унос и износ“.

Члан 41.

У члану 95. став 4. мења се и гласи:

„У случају увоза, извоза, уноса, износа и транзита царинска служба оверава дозволе на начин прописан актом о прекограничном промету заштићених врста из члана 94. овог закона.“

После става 4. додаје се став 5. који гласи:

„Уколико се прекогранични промет примерака заштићених врста врши супротно прописаним условима, примерке одузима надлежни инспектор и издаје потврду о одузимању.“

Члан 42.

У члану 102. став 1. тачка 4) брише се.

Члан 43.

У члану 103. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Завод за заштиту природе Србије, за територију Републике Србије води регистар заштићених природних добара и информациони систем о заштити природе (базе података о заштићеним природним добрима, стаништима, заштићеним врстама, подручјима еколошке мреже), израђује средњорочни програм заштите природних добара, израђује стручне основе за Стратегију заштите природе и природних вредности Републике Србије и Извештај о стању природе.“

У досадашњем ставу 2. који постаје став 3. речи: „целом својом површином“ замењују се речима: „целом или већим делом своје површине“.

Досадашњи ст. 3, 4. и 5. постају ст. 4, 5. и 6.

Досадашњи став 6. који постаје став 7. мења се и гласи:

„Покрајински завод за заштиту природе доставља средњорочни и годишњи програм заштите природних добара и извештај о њиховом остваривању Заводу за заштиту природе Србије.“

Члан 44 .

Наслов изнад члана 109. и члан 109. мењају се и гласе:

„Чуварска служба

Члан 109.

Непосредни надзор на заштићеном подручју врши чуварска служба коју обезбеђује управљач, преко чувара заштићеног подручја (у даљем тексту: чувар).

Чувар контролише спровођење правила унутрашњег реда у заштићеном подручју и обавља друге послове у складу са законом и актом управљача.”

Члан 45.

Члан 110. мења се и гласи:

„Члан 110.

У вршењу чуварске службе, чувар нарочито:

1) прати кретање и активности посетилаца и других корисника у заштићеном подручју, посебно транспорт грађевинског материјала и изградњу објеката, коришћење минералних сировина, шума, флоре и фауне укључујући дивљач и рибе, употребу моторних возила и пловила, постављање објеката на води, улазак у зоне и објекте у којима је посета забрањена или ограничена, ложење ватре на отвореном, одлагање отпада, одвијање спортских такмичења и других манифестација;

2) прати стање биљних и животињских врста, као и других вредности заштићеног подручја;

3) пружа помоћ и сарађује са локалним становништвом;

4) пружа податке, помоћ и услуге посетиоцима и другим лицима при биласку и разгледању заштићеног подручја, научним истраживањима и образовним активностима;

5) сарађује са корисницима природних ресурса у заштићеном подручју;

6) сарађује са носиоцима стварних права на непокретностима у заштићеном подручју у циљу заштите природе;

7) сарађује са другом чуварском службом, инспекцијском службом и органом унутрашњих послова.

Када чувар утврди или основано претпостави да је посетилац, односно корисник заштићеног подручја учинио радњу супротно правилима унутрашњег реда или мерама заштите природе прописаним у складу са законом, овлашћен је да:

1) легитимише лице затечено у вршењу недозвољених радњи, а лице затечено без личних исправа приведе надлежном органу унутрашњих послова;

2) изврши преглед свих врста возила, пловних објеката и товара;

3) привремено одузме предмете и средства којима је извршен прекршај или кривично дело и предмете који су настали или прибављени извршењем таквог дела, као и да ове предмете, без одлагања, преда управљачу заштићеног подручја ради чувања;

4) затражи успостављање претходног стања, односно нареди мере за спречавање и уклањање штетних последица;

5) изврши сваки преглед, осим станова и других просторија, за чији је преглед потребан судски налог.

У вршењу службе чувар је дужан да покаже службену легитимацију.

Легитимацију чувара издаје управљач заштићеног подручја на обрасцу који прописује министар.

Чувар мора да има најмање средњу стручну спрему, једну годину радног искуства у струци и положен стручни испит и да испуњава прописане услове за ношење оружја и друге услове, утврђене актом управљача.

Министар ближе прописује услове, програм и начин полагања стручног испита из става 5. овог члана.

За време службе, чувар носи службену одећу, знак заштите природе и знак заштићеног подручја које чува и може носити оружје које одреди управљач, у складу са законом.

Службену одећу, односно униформу чувара у националним парковима и заштићеним подручјима проглашеним актом Владе, прописује министар.

Чувар може истовремено обављати послове рибочувара, чувара шума и ловочувара, уколико испуњава услове утврђене прописима који уређују област коришћења рибљег фонда, шумарства и ловства.

Чувар у вршењу послова чувара рибарског подручја, идентитет и службена овлашћења доказује легитимацијом из става 3. овог члана.”

Члан 46.

Члан 111. мења се и гласи:

„Члан 111.

Основни документи заштите природе и природних вредности су: Стратегија заштите природе и природних вредности Републике Србије (у даљем тексту: Стратегија), програми заштите природе аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе и извештаји о стању природе. ”

Члан 47.

Члан 112. мења се и гласи:

„Члан 112.

Стратегију доноси Влада за период од најмање десет година.

Стратегијом се утврђују дугорочни плански оквир и политика интегралне заштите природе и очувања биодиверзитета.

Стратегија нарочито садржи анализу (оцену) стања, циљеве, главне задатке, мере, активности и инструменте за очување и унапређење биолошке разноврсности, предела и геонаслеђа, развој мреже заштићених подручја и развој еколошке мреже.

За спровођење Стратегије израђују се акциони планови које доноси Влада за период од највише пет година.

Акциони план из става 4. овог члана може се донети и као саставни део Стратегије.

Стручну основу Стратегије припрема Завод за заштиту природе Србије у сарадњи са Покрајинским заводом за заштиту природе.

По потреби може се извршити ревизија Стратегије пре истека периода за који је донета.

Стратегија се објављује у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Члан 48.

Члан 113. мења се и гласи:

„Члан 113.

Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, у оквиру надлежности утврђених овим и посебним законом и у складу са Стратегијом и својим специфичностима, доносе програме заштите природе за период од десет година.

Две или више јединица локалне самоуправе могу донети заједнички програм из става 1. овог члана.”

Члан 49.

У члану 114. став 1. уводна реченица мења се и гласи:

„Министарство једанпут у пет година подноси Влади Извештај о стању природе у Републици Србији, који садржи нарочито: ”

У ставу 2. речи: „о стању природе, заштићених природних добара и еколошких мрежа” замењују се речима: „из става 1. овог члана”, а после речи: „институцијама” запета и речи: „ а утврђује Министарство” бришу се.

У ставу 3. после речи: „подручју” запета и речи: „који достављају Министарству” бришу се.

Члан 50.

У члану 121. став 1. тачка 6) после речи: „подручја” додају се речи: „и еколошке мреже”.

У тачки 7) после речи: „подручју” додају се речи: „еколошкој мрежи”.

После тачке 7) додаје се нова тачка 7а) која гласи:

„ 7а) забрани радње, односно извођење радова на заштићеном подручју, које су супротне акту о заштити и правилнику о унутрашњем реду и чуварској служби;”

У тачки 14) после речи: „нареди” додаје се реч: „управљачу”.

Члан 51.

У члану 125. став 1. тачка 2) речи у загради: „члан 10. став 1” замењују се речима: „члан 8. став 3.”

У тачки 3) речи у загради: „члан 10. став 7” замењују се речима: „члан 8. став 4.”

У тачки 4) после речи у загради: „члан 13.” додаје се реч: „став 1”.

Члан 52.

У члану 126. став 1. број: „1.000.000” замењује се бројем : „2.000.000”.

У тачки 1) речи: „који нису обухваћени проценом утицаја на животну средину” бришу се.

Тачка 3) брише се.

У тачки 4) речи у загради: „став 4” замењују се речима: „ став 3” .

У тачки 7) речи у загради: „члан 40. став 2.” замењују се речима :„члан 39. став 5.”.

Тачка 9) мења се и гласи :

„ 9) радове и активности односно извођење пројекта на заштићеном подручју обавља без или противно акту о условима и мерама заштите природе или не пријави управљачу (члан 57. ст. 3, 4. и 5.);”.

После тачке 27) додаје се нова тачка 27а) која гласи:

„27а) ако не поступи по решењу инспектора из члана 121. овог закона. ”

У ставу 3. број: „50.000” замењује се бројем: „150.000”.

У ставу 5. после речи: „става 1. ” речи : „ тач. 2), 5, 6), 7), 8), 9), 10), 11), 12), 13),14), 15), 17), 18), 19), 20), 21), 22), 23), 24), 25), 26) и 27) ” бришу се а број: „5.000” замењује се бројем: „25.000” и број: „50.000” замењује се бројем: „150.000”.

Члан 53.

У члану 127. став 1. број: „50.000” замењује се бројем: „150.000”.

Тачка 1) мења се и гласи:

„1) У поступку за доношење планова и програма не прибави услове заштите природе (члан 9. ст. 1. и 2). ”

У тачки 9) речи у загради: „члан 70. ст. 6. и 7” замењују се речима: „члан 70. став 8 ”.

Члан 54.

У члану 128. број: „30.000” замењује се бројем: „150.000” а после речи: „овлашћења” додају речи: „или на други начин поступа противно правилима о унутрашњем реду (члан 56. став 4).”

Члан 55.

Еколошки значајна подручја Европске уније NATURA 2000 биће идентификована и постају део европске еколошке мреже NATURA 2000 даном приступања Републике Србије Европској унији.

Члан 56.

Правна лица, предузетници и физичка лица који су власници или по било ком другом основу држаоци заштићених дивљих животиња, а за које је по одредбама овог закона потребно прибављање дозволе, дужна су да пријаве Министарству држање тих животиња ради увођења у евиденцију, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Имаоци дивљих животиња дужни су да услове за држање и прихват дивљих животиња ускладе са прописаним условима у року од једне године од дана ступања на снагу подзаконског акта којим се уређују услови за држање, односно услови за прихват животиња.

Члан 57.

На пословање јавних предузећа која су основана за управљање националним парковима сходно се примењују одредбе Закона о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса („Службени гласник

РС”, бр.25/00, 25/02, 107/05, 108/05- исправка и 123/07- др. закон) до доношења посебних закона.

Члан 58.

Подзаконска акта за спровођење овог закона биће донета у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Акт из члана 4. став 6. овог закона Влада ће донети у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 59.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије” а одредбе члана 4. став 5. тачка 2) која се односи на мишљење Европске комисије и члана 5. став 3. овог закона, примењује се даном приступања Републике Србије Европској унији.